

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **S.M.**

skazanego z art. 13 § 1 w zw. z art. 279 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 18 października 2017 r.,

kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 28 lutego 2017 r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 1 grudnia 2016 r., sygn. akt VII K (...),

p o s t a n o w i ł:

1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

**2) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K.R. –
Kancelaria Adwokacka w P.**

**kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote i
osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, tytułem zwrotu
kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu
w postaci sporządzenia i wniesienia kasacji;**

**3) zwolnić skazanego z kosztów sądowych postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 1 grudnia 2016 r. (sygn. akt VII K (...)) S.M. został uznany winnym czynów z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., za które wymierzono mu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok ten został następnie utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 28 lutego 2017 r. (IV Ka (...)).

Od powyższego prawomocnego rozstrzygnięcia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając przedmiotowemu orzeczeniu rażące naruszenie prawa procesowego, tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 424 k.p.k., art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k.

W odpowiedzi na powyższą kasację Prokurator Prokuratury Okręgowej w P. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Wskazać wypada, że kwestia wadliwych ustaleń faktycznych może stanowić podstawę zarzutów kasacyjnych tylko wówczas, gdy sąd odwoławczy nie odniesie się do stosowanych zarzutów sformułowanych w apelacji wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 433 § 2 k.p.k. (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 2 marca 2016 r., sygn. akt V KK 399/15, LEX nr 2004226). W niniejszej sprawie skarżący w uzasadnieniu kasacji niezwykle syntetycznie przedstawia jedynie alternatywną wersję wydarzeń, która wynikać ma z wyjaśnień skazanego. W żadnej mierze nie uzasadnia, dlaczego przyjęcie wersji odmiennej skutkującej skazaniem miałoby stanowić rażące naruszenie przytoczonych w petitum kasacji przepisów.

Uznać należy, że intencją skarżącego jest w istocie kwestionowanie poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, co jest niedopuszczalne na etapie kasacyjnym.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

as